

рекції часу проведення занять та максимізації за діяння студентів у навчальному процесі;

- постійне підвищення кваліфікації професорсько-викладацького складу шляхом стажування в інших вищих навчальних закладах та у бізнес-організаціях;
- обмін викладачами з ВНЗ інших країн;
- міжнародне співробітництво з пошуку партнерів;
- проведення сертифікації інших ВНЗ та кваліфікаційного контролю над їх діяльністю.

Експертні дослідницькі й консалтингові центри створюються в університетах з метою проведення наукових досліджень, впровадження сучасних досягнень науки в розвиток діяльності підприємств та економіки країни, залучення молоді до вирішення економічних проблем суспільства, обміну досвідом тощо. Результати наукових досліджень презентуються на міжнародних конференціях, публікуються в монографіях, наукових журналах. Фінансування проведення наукових робіт здійснюється за рахунок державного бюджету, комерційних установ, а також з коштів університетів.

На завершення варто зазначити, що не можна однозначно стверджувати, що досвід Австрії у підготовці фахівців з вищою економічною освітою можна одразу використовувати в Україні. Вітчизняна система освіти формувалася століттями з урахуванням нашого менталітету. Проте деякі аспекти стосовно привертання уваги до розвитку індивідуальних рис особистості, самодисципліни, самоконтролю, а також розширення спектру викладення менеджментських дисциплін, мабуть варто взяти на озброєння.

Л. М. Приходько, канд. екон. наук, старш. викл.,
кафедра економіки підприємств

ПІДВИЩЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО ПРОВЕДЕННЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ЇХ ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ

Практика показує, що, навіть навчаючись на 4—5 курсі, виконуючи курсові та дипломні проекти, студенти демонструють досить низький рівень підготовки до наукової роботи, навіть якщо мова йде про елементарні навички. З одного боку, це зумовлено вадами в процесі організації освіти, а, з іншого, всезростаючою

раціональністю мислення, орієнтацією молоді на практичну самореалізацію й фінансову віддачу затрачених зусиль.

Однак, щоб скоротити «втрати» талановитої молоді, потенційно спроможної до наукового розвитку, необхідно впроваджувати нові прийоми та технології також у процес навчання. Слід зазначити, що притаманні студенту природні якості, які потрібні майбутньому вченому, винахіднику (*ентузіазм та наполегливість, оригінальність та незалежність мислення, обдарованість та інтелект, здатність до концентрації уваги та абстрагування, етика та контакт з людьми, спостережливість*) мають виявлятися та розвиватися до рівня навичок наукового дослідження, починаючи з 1 курсу (особливо в рамках дисциплін «Філософія», «Психологія», «Економічна теорія», «Логіка», «Науковий семінар», «Економічний тренінг», а також профілюючих предметів, конференцій). За можливості, слід відслідковувати еволюцію найбільш талановитої молоді протягом всього навчання (офіційна й неофіційна інформація).

Однак, найбільша відповідальність покладається на наукового керівника, завдання якого якнайкраще розкрити та реалізувати потенціал студента. Доцільним є самостійний вибір студентом останнього на старших курсах. **Основні завдання наукового керівника:** 1) виявити мотивацію студента (табл. 1); 2) визначити його науковий тип [1, с. 33—46] та спрямування дослідження; 3) використовувати методи стимулювання; 4) навчити, що та як робити, як мислити (розпізнавання проблеми, збір та структуризація інформації, формулювання та перевірка гіпотез), читати, писати, говорити; 5) спрямовувати та корегувати помилки; 6) допомогти оцінити результат.

Таблиця 1

ОСНОВНІ МОТИВИ ТА СТИМУЛИ НАУКОВОЇ ПРАЦІ СТУДЕНТА

Мотиви	Стимули
<ul style="list-style-type: none"> ◆ Цікавість та допитливість ◆ Втеча від нудьги (тренування «інтелектуальних м'язів») ◆ Бажання приносити користь суспільству ◆ Потреба у схваленні, марнославство ◆ Захопленість вченим чи відкриттям ◆ Захоплення красою закономірностей ◆ Безкорислива любов до природи, світу й правди 	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Можливість творчої самореалізації (доступ до ресурсів, створення умов) ◆ Доступ до інформації про гранди та сприяння їх отриманню ◆ Стажування в перспективних компаніях ◆ Участь у науково-дослідних проєктах ◆ Участь у конференціях, друк статей ◆ Винагороди у вигляді стипендій та оцінок

Умови реалізації наукового потенціалу: створення дискусійних наукових клубів, співпраця з науковими установами, організація виступів відомих осіб з актуальних проблем, проведення тренінгів, інформування про визначні події в науковому й економічному житті на сайті університету (відкриття рубрики «як стати вченим») заохочення творчості, можливість навчатись за спеціальним графіком, підвищення інтерактивності навчання і т. п. Забезпечення найбільшої ефективності вирішення зазначеної проблеми потребує співпраці всіх сторін: викладачів, студентів, університету, держави.

Література

1. *Селье Г.* От мечты к открытию: Как стать ученым: Пер. с англ. / Общ. ред. М. Н. Кондрашовой и И. С. Хорола. — М.: Прогресс, 1987. — 368 с.

С. О. Прісняк, асист.,
кафедра міжнародних фінансів

АНАЛІТИЧНА ЗАПИСКА ЯК СПОСІБ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТА (НА ПРИКЛАДІ ДИСЦИПЛІНИ МІЖНАРОДНІ ФІНАНСИ)

В сучасних умовах кваліфікований фахівець з міжнародної економіки повинен мати відповідну підготовку, професійні компетенції для того, щоб бути конкурентоспроможним на ринку праці. Важливим для фахівця є наявність як теоретичної підготовки, так і вміння застосовувати отриманні знання в подальшій практичній діяльності. Якісне і вдале поєднання теоретичної та практичної підготовки фахівця завжди було і залишається одним з основних завдань вищої школи.